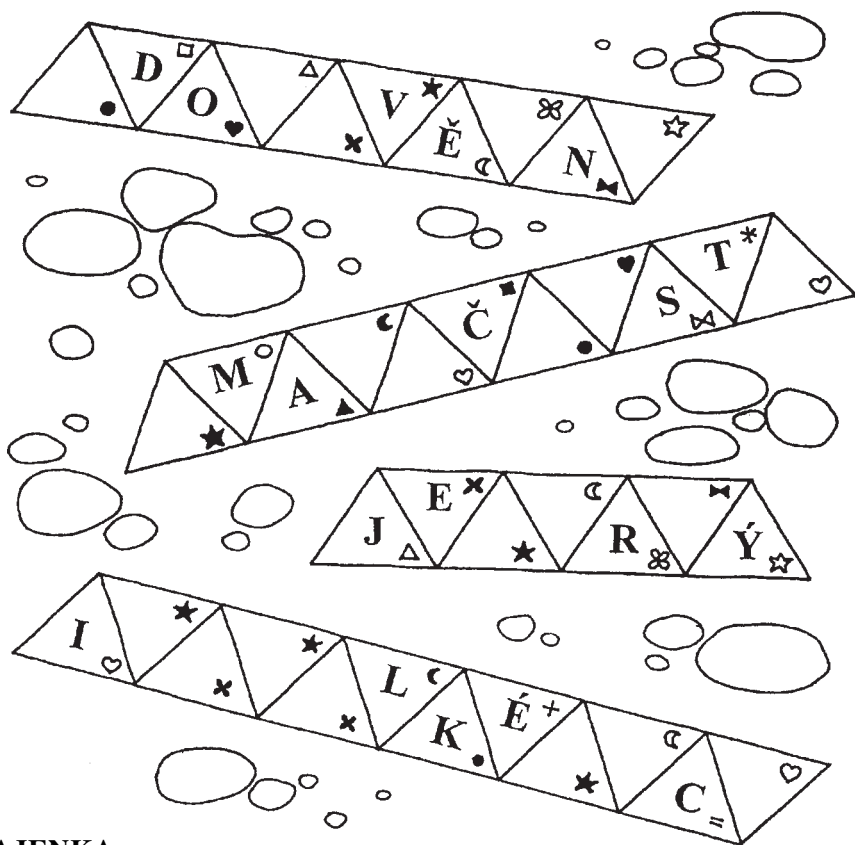

JSME TAKÉ STATEČNÍ?

V době Judy Makabejského chtěli vládnoucí Syřané, aby se Židé zřekli své víry a přijali pohanské zvyky. Nutili je k tomu násilím. Tenkrát mnoho Židů volilo raději smrt, než aby jednali proti svému svědomí. Projevili velkou statečnost. Mohou nám být vzorem? A v čem?

My můžeme projevovat statečnost každý den. Nevěříte? Zkuste popřemýšlet o větě z Písma svatého, kterou vylustíte z tajenky.

TAJENKA:

TRIO - farní list, vydává Řím. kat. farní úřad sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo nám.5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmoric@svmoric.net. E-mail pro příspěvky: svmoric@svmoric.net. Redakce P. Josef Říha, Ing. Petr Kvapilík, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ♣ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ♣ NEPRODEJNÉ! Copyright © 2009

On zemřel, abychom my mohli žít ...

Při památce všech věrných zemřelých, o tzv. dušičkách, vždy intenzivněji vzpomínáme na všechny naše blízké i vzdálené, kteří nás již předešli při odchodu z tohoto života. Také si blíže uvědomujeme, že život člověka zde na zemi pomíjí, že smrt zůstává stále jaksi nejjistější, protože víme, že přijde a zároveň i nejnejistější, protože nevíme, kdy přijde. Hřbitovy jsou pak místem, kam nás naše listopadové vzpomínky silně vábí, a kde je i nevěřící člověk schopen své úvahy nad smrtí převést v jakousi formu modlitby. Hřbitovy se stávají navštěvovanější, den se zkracuje, světla ubývá, ale na hřbitovech světla přibývá – do tmy našich dní září světlo, které pochází z víry v Ježíše Krista, vítěze nad smrtí. On zemřel, abychom my mohli žít.

Milí čtenáři a farníci, pamatujme na naše zemřelé bratry a sestry, zesnulé v naději ve vzkříšení a často prosme: *Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají ve svatém pokoji.*

O. Václav

Stále se upevňujeme ve víře, že smrt je jen návratem do naší pravé vlasti, do Otcova domu:

Josef Václav Sládek:

V náruči Boží

V náruči Boží, odkud jsme vyšli,
večer se všichni sejdeme zas; -
kdo by se děsil, kdo by se trás?

Z oteckých paží, z Otcova domu
byli jsme na mžik posláni v svět; -
kdo by se obával vrátit se zpět?

Po trapné pouti navždy zas domů,
nikdy, už nikdy v tu chladnou dál!

V náruči Boží kdo by se bál?

Ještě dnes v neděli v 15 hodin se setkáme ke společné modlitbě za naše zemřelé na hřbitově.

List z kalendáře – listopad

1.11.	neděle	15.00 hod. – pobožnost za zemřelé na hřbitově
2.11.	pondělí	15.00 hod. – křížová cesta na hřbitově, setkání u 1. zastavení 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 17.00 hod. – mše svatá u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
3.11.	úterý	
4.11.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 14.00 hod. – odjezd poutníků do Říma od kostela sv. Jana Křtitele 16.30 hod. – biblická hodina v učebně u sv. Mořice (viz pozvánka) 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
5.11.	čtvrtek	17.30 hod. – adorace za duchovní povolání
6.11.	pátek	15.00 – 17.00 hod. – svátost smíření u sv. Mořice 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
7.11.	sobota	
8.11.	neděle	
9.11.	pondělí	15.00 hod. – biblická hodina v PL (viz pozvánka) 16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
10.11.	úterý	18.00 hod. – příjezd sv. Martina na bílém koni, průvod od kostela sv. Jana Křtitele
11.11.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
12.11.	čtvrtek	9.30 hod. – mše svatá za zemřelé kněze, koncelebrace kněží děkanátů Kroměříž a Holešov v kostele P. Marie
13.11.	pátek	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
14.11.	sobota	14.00 hod. – setkání Třetího řádu sv. Františka v rodinném centru
15.11.	neděle	
16.11.	pondělí	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství 19.00 hod. – duchovní koncert Art Collegia ke Dni studentstva
17.11.	úterý	17.00 hod. – mše svatá u sv. Mořice
18.11.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství

zušlechťují a získávají skutečný smysl.

Ať nás tedy apoštol Ondřej učí, abychom následovali Ježíše připraveni (srov. Mt 4,20; Mk 1,18) mluvili o něm s nadšením všem, které potkáváme a především, abychom s ním budovali vztah pravé důvěrnosti s vědomím, že pouze v něm můžeme najít konečný smysl našeho života a naší smrti.“

Ing. Petr Kvapilík

PŘIPRAVUJEME

pobyt v Dolomitech pro rodiny s dětmi (od 9 let)

v termínu 17.7. – 24.7.2010

Vhodné trasy a bohatý program.

Cena: 3.500 Kč (doprava + strava) a 78 euro (ubytování)

– cena platí pro dospělou osobu

Hlaste se ve farní kanceláři sv. Mořice

se zálohou 2.000 Kč/osoba do 30.1.2010.

Příčina a řešení finanční krize?

Příčinou krize je morální bída. Přelom hospodářské krize? Nevěřím v žádné přelomy samy od sebe. To, čemu jsme zvyklí říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek.

V naší zemi je mnoho lidí, kteří se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu. V postavení, v němž se nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a veřejnému majetku. Nepodporovat bankrotáře, nedělat dluhy, nevyhazovat hodnoty za nic, nevydírat pracující, dělat to, co nás pozvedlo z poválečné bídy, pracovat a šetřit a učinit práci a šetření výnosnější, žádoucnější a čestnější než lenošení a mrhání.

Máte pravdu, je třeba překonat krizi důvěry. Technickými zásahy, finančními a úvěrovými ji však překonat nelze. Důvěra je věc osobní a důvěru lze obnovit jen mravním hlediskem a osobním příkladem.

Tomáš Baťa 1932

Uzávěrka TRIA: 19. listopadu 2009 * ČTVRTEK

znamenaí tato slova v tomto kontextu? Ježíš chce říci: „Ano, schůzka mezi mnou a Řeky se uskuteční, ale ne jako jednoduchý rozhovor mezi mnou a několika osobami, které vede především zvědavost. Mou smrtí, která by se dala přirovnat k pšeničnému zrnku, které padne do země, přijde hodina mého oslavení. Z mé smrti na kříži vzejde velká plodnost: „odumřelé pšeničné zrno“ - symbol mého ukřižování - se vzkříšením stane chlebem života pro svět; bude světlem pro národy a kultury. Ano, setkání s řeckou duší, se světem Řeků se uskuteční v takové hloubce, na jakou naráží příhoda s pšeničným zrnem, které přitahuje k sobě síly země a nebe a stává se chlebem. Jinými slovy, Ježíš prorokuje Církev pohanů jako ovoce jeho Velikonoc.

Starověké tradice vidí v Ondřejovi nejen tlumočníka několika Řeků při setkání s Ježíšem, které jsme nyní zmínili, ale považují ho za apoštola Řeků v letech, které následovaly po Seslání Ducha Svatého. Mimo jiné nám sdělují, že po zbytek svého života byl Ježíšovým oznamovatelem v řeckém světě. Petr přišel z Jeruzaléma přes Antiochii do Říma, aby uskutečnil své univerzální poslání; Ondřej byl naopak apoštolem řeckého světa: proto se oba během života i ve smrti jeví jako skuteční bratři - bratrství, které je symbolicky vyjádřeno ve zvláštním vztahu Římského a Konstantinopolského sídla, církví, které jsou skutečně sestrami.

Následná tradice, jak jsme již zmínili, vypráví o smrti Ondřeje v městě Patrasu, kde i on podstoupil smrt ukřižováním. V této nejvyšší chvíli, podobným způsobem jako jeho bratr Petr, požádal, aby byl přibit na kříž, který bude odlišný od Ježíšova. V jeho případě se jednalo o příčně zkřížený kříž ve tvaru písmene „x“, a proto se od té doby jmenuje „kříž svatého Ondřeje“. Podle antického vyprávění nazvaného Utrpení Ondřeje (začátek 6. století) apoštol v té chvíli řekl: „Zdravím tě, ó Kříži, který Kristovo tělo slavnostně odhalilo, aby ses stal ozdobou jeho členů, jakoby šlo o cenné perly. Dříve, než Pán na tobě se obětoval, vzbuzoval jsi pozemský strach. Nyní, zahrnut nebeskou láskou, jsi přijímán jako dar. Věřící v souvislosti s tebou vědí, kolik máš v sobě radosti, kolik darů připravuješ. S jistotou a plný radosti přicházím k tobě, abys mě i ty radostně přijal, jako učedníka toho, který byl na tebe zavěšen... Ó požehnaný kříž, který si přijal majestát a krásu údů Páně!... Vezmi si mě a odnes mě pryč od lidí a vrať mě zpět k mému Mistru, aby mne tvým prostřednictvím přijal Ten, který mne díky tobě vykoupil. Pozdravujeme tě, ó Kříži, skutečně pozdravujeme!“.

Jak si můžeme všimnout v těchto slovech je hluboká křesťanská spiritualita, která v kříži vidí nikoli nástroj mučení, ale nenapodobitelný prostředek plného přizpůsobení Vykupiteli. Z tohoto se musíme naučit jednu velmi důležitou věc: naše kříže získávají hodnotu, když je přijímáme jako část Kristova kříže a zasahuje je odlesk jeho světla. Pouze na tomto kříži se naše utrpení

18.11.	středa	18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
19.11.	čtvrtek	14.30 hod. – setkání seniorů ve farním klubu u sv. Mořice
20.11.	pátek	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
21.11.	sobota	8.00 hod. – brigáda na proboštství
22.11.	neděle	slavnost Ježíše Krista Krále – při každé mši svaté zasvěcení Kristu Králi
23.11.	pondělí	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
24.11.	úterý	
25.11.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi – na zahradě proboštství 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
26.11.	čtvrtek	
27.11.	pátek	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
28.11.	sobota	
29.11.	neděle	1. adventní neděle – při každé mši svaté žehnání adventních věnců
30.11.	pondělí	16.00 hod. – výuka náboženství pro žáky 6.-9. tříd v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství

List z kalendáře – Hradisko

❖ 2.11. pondělí – 18.00 hod. - mše svatá

Odpustky pro duše v očistci:

1. a 2.11. je možno při návštěvě kteréhokoli kostela či kaple získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Pozvánka

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu**, která bude **ve středu 4.11.2009 v 16.30 hod.** v učebně u sv. Mořice.

Téma: List Jakubův: Zkoušky a pokušení, slyšení a činění, bohatí a chudí, víra a skutky, pravá moudrost, zloba jazyka, neblahá pýcha, konec boháčů, závěrečné poučení.

Srdečně Vás zveme na **biblickou hodinu**, která bude v Psychiatrické léčebně **v pondělí 9.11.2009 v 15.00 hod.** v kostele sv. Cyrila a Metoděje.

Téma: List Jakubův: Zkoušky a pokušení, slyšení a činění, bohatí a chudí, víra a skutky, pravá moudrost, zloba jazyka, neblahá pýcha, konec boháčů, závěrečné poučení.

MUDr. Pořízke Bohuslav

Děkanátní centrum pro rodinu Kroměříž a Zuzka Zaharowska pořádají

Jsme to, co jíme?!

s MUDr. Kateřinou Cajthamlovou

beseda nejen o zdravé výživě

13.11.2009 ve 14.00 a v 16.00 hod.

v konferenčním sále Knihovny Kroměřížska

vstupné 50 Kč

hlídání dětí 20 Kč

Vstup a hlídání dětí si z kapacitních důvodů

rezervujte na 732 108 391 v dopoledních

hodinách nebo v Děkanátním centru pro rodinu.

V úterý **17. 11. 2009** se uskuteční ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí v rámci 27. oblastního setkání členů a příznivců Fatimského apoštolátu ČR

DEN VDĚČNOSTI

Program:

- 9.00** – přípravná část – modlitby, zpěvy
- 9.40** – informace, nácvik zpěvu a odpovědí
- 10.00** – **zahájení večerádla**, modlitba sv. růžence
- 10.30** – přednáška představeného FA P. Pavla Dokládala
- 12.00** – mše svatá

Po mši svaté čtvrthodinová adorace před Nejsvětější svátostí oltářní a svátostné požehnání.

Po požehnání proběhne průvod se sochou Panny Marie na náměstí města a akt zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Přijďte do Valašského Meziříčí poděkovat za 20 let svobody církve v naší vlasti.

Sbírka ze setkání bude věnována na středisko ČM FATIMY v Koclířově.

od Jana a následovali Ježíše, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. On hned vyhledal svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše“, což v překladu znamená Kristus. A přivedl ho k Ježíšovi. (Jan 1, 40-43), čímž ihned projevil společného apoštolského ducha. Ondřej byl tedy prvním z apoštolů, jehož povolal Ježíš, aby ho následoval. Právě na tomto základě ho liturgie východní církve uctívá titulem Protóklitos - což znamená „Prvopovoláný“. A i kvůli pokrevnímu bratrskému vztahu mezi Petrem a Ondřejem se církev v Římě a konstantinopolská církev zvláštním způsobem cítí být sestrami. Aby se tento vztah zvýraznil, můj předchůdce papež Pavel VI. v roce 1964 vrátil relikvie svatého Ondřeje, které byly dosud uloženy ve Vatikánské bazilice, pravoslavnému biskupu a metropolitnímu městu Patrasu v Řecku, kde podle tradice byl apoštol ukřižován.

Evangelijní tradice zvláště připomínají jméno Ondřeje i při dalších příležitostech. První je rozmnožení chlebů v Galileji. Byl to právě Ondřej, který při té příležitosti upozornil Ježíše na přítomnost chlapce, který měl s sebou pět žitných chlebů a dvě ryby: bylo to málo - poznamenal - pro všechny lidi, kteří přišli na toto místo (srov. Jan 6, 8-9). Zde si všimněme Ondřejův realismus: on si všiml chlapce, ale uvědomil si nedostatek jídla. Ježíš přesto nasýtil zástup lidí, který si ho přišel vyslechnout.

Druhá příležitost se naskytla v Jeruzalémě. Když vycházel z města, jeden z učedníků upozornil Ježíše na nádheru mohutných zdí, které podpíraly chrám. Mistrova odpověď byla velmi překvapující: řekl, že z těchto zdí nezůstane kámen na kameni. Ondřej společně s Petrem, Jakubem a Janem se ho zeptali: „Pověz nám, kdy to bude a jaké bude znamení, když se toto všechno začne plnit.“ (Mk 13,1-4). Jako odpověď na tuto otázku Ježíš pronesl důležitou řeč o zničení Jeruzaléma a konci světa a pozval své učedníky, aby pozorně četli znamení časů a byli neustále bdělí. V této události můžeme vidět, že se nemusíme bát klást otázky Ježíšovi, ale zároveň musíme být připraveni přijmout učení, které nám nabízí.

V evangeliích je zaznamenána i třetí Ondřejova iniciativa. Místem je ještě jednou Jeruzalém, krátce před utrpením. Kvůli svátku Velikonoc - uvádí Jan - přišli do svatého města i někteří Řekové, pravděpodobně proselyt, nebo bohobojní, aby se poklonili izraelskému Bohu na svátek Velké noci. Ondřej a Filip, dva apoštolové s řeckými jmény, posloužili Ježíši jako tlumočníci a prostředníci této malé skupiny Řeků. Pánova odpověď na otázku se zdá - jako často v Janově evangeliu - záhadná, ale právě proto se ukazuje jako bohatá na význam. Ježíš říká dvěma učedníkům a prostřednictvím nich řeckému světu: „přišla hodina, aby byl Syn člověka oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrna nepadne do země a neodumře, zůstane samo. Ale pokud odumře, přinese velkou úrodu“ (Jan 12, 23-24). Co

sv. Petra apoštola jsme přispěli na bohoslovce do 17 seminářů. V rámci 61 projektů **Papežského misijního díla dětí** jsme podpořili téměř 200 tisíc chudých dětí a dary z loňské Misijní neděle na **Papežské misijní dílo šíření víry** byly velkou pomocí pro 10 misijních diecézí. Ze všech těchto míst rád vyřizují ujištění o denních modlitbách za dobrodince.

Spojme se tedy při letošní Misijní neděli s celým světem a nebojme se rozdělit o svůj chléb a svou víru. Právě to může být naší největší radostí

P. Jiří Šlégr, národní ředitel Papežských misijních děl

Svatý na listopad

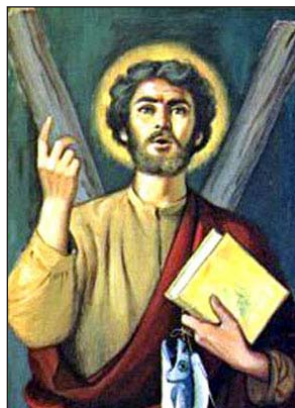
Apoštol svatý Ondřej, mučedník (nar. okolo r. 1 v galilejské Betsaidě, ukřižován pro svou věrnost křesťanské víře v řeckém Patrasu, dne 30. 11. v r. 60/62)

Papež Benedikt XVI. představil osobu apoštola Ondřeje při generální audienci dne 14. 6. 2006 takto:

„Drazí bratři a sestry, minulou středu jsme skončili naše úvahy o velké postavě Šimona Petra, kterého Ježíš nazval „skalou“ a ustanovil ho za základ své církve. Dnes naši pozornost obrátíme na jeho bratra, Ondřeje, který byl jedním z dvanácti. První věcí, která nás na Ondřejovi osloví, je jeho jméno: není hebrejské, ale řecké, což je znamením kulturní otevřenosti jeho rodiny. V dopisech dvanácti Ondřej zaujímá druhé místo, jako v Matoušovi (10, 1-4) a Lukášovi (6, 13-16), nebo čtvrté místo, jako v Markovi (3, 13-18) a ve Skutcích apoštolů (1, 13-14). V každém případě Ondřej měl významné místo v prvních křesťanských komunitách.

Pokrevní pouto mezi Petrem a Ondřejem, jakož i jejich společné povolání Ježíšem, se výslovně zmiňují v evangeliích. Čteme tam: Když jednou kráčel podél Galilejského moře, viděl dva bratry, Šimona, který se jmenuje Petr a jeho bratra Ondřeje, jak spouštějí síť do moře; byli totiž rybáři. I řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ (Mt 4,18-19; Mk 1,16-17). Ve čtvrtém evangeliu nacházíme další detail: na začátku byl Ondřej učedníkem Jana Křtitele; u něj slyšel označení Ježíše jako „Božího beránka“ (Jan 1,36); proto společně s dalším nejmenovaným učedníkem začal následovat mladého Rabi. Evangelisté o tom píše: oni „viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho“ (Jan 1, 37-39).

Ondřej tedy přežil vzácné chvíle důvěrnosti s Ježíšem. Evangelijní vyprávění pokračuje významnou poznámkou: „Jeden z těch dvou, co to slyšeli

Dopis národního ředitele Papežských misijních děl k Misijní neděli 18. října 2009

Drazí přátelé,

protože se přiblížila Misijní neděle, kdy se na přání Sv. otce všichni věřící spojují ve společném úsilí na podporu celosvětových misí, **chtěl bych Vás pozdravit a upřímně Vám poděkovat** za tolik potřebnou pomoc. Při nedávné cestě do africké Zambie jsem měl možnost navštívit farnost, jejíž rozloha je srovnatelná s naší jednou diecézí. Překvapilo mě, že tak velké území s téměř stovkou misijních oblastí mají na starosti pouze dva kněží, kteří se do mnoha míst stihnou dostat jen jednou za rok. Většina místních duchovních i katechetů, kteří v pastoraci pomáhají, nemá žádný plat. Jsou živi z darů věřících a často, stejně jako jim svěřené lidé, řeší problémy spojené s bídou. My si jen těžko dokážeme představit, že bychom se nemohli dosyta najíst, že by nám netekla pitná voda, nešel elektrický proud nebo že bychom to na nejbližší mši svatou měli 200 km.

Zdá se neuvěřitelné, že podle organizace UNICEF každý šestý člověk na naší planetě, z toho 400 milionů dětí, bojuje denně s nedostatečným přístupem k vodě. Každý třetí člověk dokonce nemá ani běžnou toaletu. Velké množství obyvatel rozvojových zemí neustále trpí nebo umírá na choleru a břišní tyfus, což jsou nemoci pocházející z nekvalitní vody.

Právě Papežská misijní díla nemalou měrou přispívají k zlepšení celé situace. V poselství k Misijní neděli **Svatý otec Benedikt XVI.** jejich působení oceňuje a prosí, aby rostlo nadšení pro misie, pro šíření Božího království a pro podporu misionářů. Píše: „Chtěl bych poděkovat Papežským misijním dílům a podpořit je v této nepostradatelné práci, která zajišťuje animaci, misionářskou formaci a ekonomickou pomoc mladým církvím. Skrze tyto papežské instituce se úžasným způsobem realizuje společenství v církvi – uskutečňuje se výměna darů, vzájemná pomoc, společný misionářský projekt.“

Mám radost, že prosba Sv. otce o podporu misí nachází v naší zemi stále větší odezvu. Každým rokem se zvyšují i finanční dary od Vás - dobrodinců. Je úžasné, že **za loňský rok jste věnovali téměř 30 milionů Kč!** Chtěl bych Vám proto ze srdce poděkovat a ocenit Vaši lásku pro misie. Prostřednictvím Papežských misijních děl pomáháte stavět a opravovat kostely, kaple a fary, řeholní domy a bohoslovecké semináře, školy a formační centra, nemocnice i sirotčince. Podporujete též pestrou škálu život zachraňujících, katechetických, vzdělávacích, sociálních a léčebných programů. Z naší vlasti jsme za uplynulý rok sponzorovali projekty např. v Angole, Zambii, Ugandě, Malawi, Indii, Papui-Nové Guineji a Bangladéši. Skrze **Papežské misijní dílo**